

Jde o metodu vyhodnocení ověřovacích testů, která zohledňuje obtížnost jednotlivých úloh a interpretuje výsledky testu pomocí předem popsanych kategorií. V případě těchto testů byly jako kategorie zvoleny známky 1–5 dle obvyklého školního hodnocení. Výstupem metody tak nejsou body, ale přímo vypočtené známky příslušné jednotlivým žákům.

Jako vstupní údaje byly použity informace z dotazníků, kde žáci vyplňovali svou známku na předchozím vysvědčení z jednotlivých předmětů. Pomocí takto získaných známek byly zkalibrovány úlohy použité v testu (úlohám se přiřadila pravděpodobnost, s jakou ji vyřeší žáci, kteří si zaslouží jednotlivé známky). Následně s využitím takto zkalibrovaných úloh byly vypočteny známky všem žákům, včetně těch, kteří dotazník nevyplnili.

Výsledkem je seznam známek z dotazníků vypovídající o hodnocení jednotlivých škol a seznam známek vypočtených na základě řešení úloh v testu. Tyto výsledky umožnily srovnat známkování škol a zjednodušeně objektivizovat známkování.

Existují tři objektivní rizika, která vnášejí chybu do vypočtených známek: Žáci zadali svou známku nesprávně. V testu s více částmi, jako byly tyto, zařadí systém žáka do základní úrovně rozdílné části ve chvíli, kdy žák společnou část nejprve přeskočí a pak teprve vyplní obě části testu s lepším výsledkem. Úlohy ani test nebyly optimalizovány pro použití této metody. Přesto výsledky umožňují některé důležité závěry.

Po přepočítání se změní rozložení známek. Ve školách se tradičně klasifikuje v některých předmětech mírněji a obvykle je nízký počet známek dobrých, dostatečných i nedostatečných. Zámka, která po přepočtení vychází, je známkou jen na základě jednoho testu s omezeným počtem úloh. Menší rozdíly jsou v klasifikaci přírodovědných předmětů než v klasifikaci společenských věd. Jako příklad jsou zde uvedeny předměty fyzika a zeměpis.

Graf č. 24 Četnosti výskytu známek ve fyzice

